

ומברורת הגמרא את טעםם של רבי אליעזר ורbenן, לפי שיטת הבריתא, שרבי אליעזר ורbenן נחלקו ב"על מנת":

מאי טעמא דרבי אליעזר, הסוכר שזה גט כשר? —

מידי דוחה אבל **תנאי דעתמא.** משום שהוא דומה לכל תנאי רגיל ואינו שיור בגירושין. שהרי בgett זה הוא מתרה לכל אדם, ומה שהיא אסורה להנשא לאדם שהתנה עליו שם תנשא לו יתבטל gett, אין זה סתרה להיתר של gett, אלא אסורה להנשא ורק מחמת התנאי שבו.

ורbenן סוברים, שאין זה דומה לתנאי דעתמא. לפי **שלל תנאי דעתמא,** אינו פסול את gett משום שהוא לא שייר ליה בגט, שהרי gett מתייר אותה לכל אדם. אבל הכא, שייר ליה בגט. כי היה שאמր לה "על מנת שלא תינשי לפולוני", נמצא שמחמת התנאי, gett אינו מתייר לכל אדם, ולכך סוברים חכמים שאינה מגורשת.

וממשיכה הגמרא וմברורת:

ומתניתין, דאקייננא בחוץ, משנתנו, שהעמדנו עתה שרבי אליעזר ורbenן נחלקו באומר לה "חוין מפולוני" —

מאי טעמא דרבי אליעזר? מדוע רבי אליעזר סובר שזה גט כשר?

אמר רבי ינאי משום ז肯 אחד:

אמר קרא בפרשת גירושין [דברים כד], "ויצאה מביתו, והלכה וחיתה לאיש אחר".

וכוונת המשנה לומר, שرك בתי ישראל מטמאין בונגעים, אבל בתי עובדי כוכבים אין מטמאין בונגעים.

ולפי זה, רבי אליעזר ורbenן נחלקו במשנתנו באומר "הרי את מותרת חוות מפולוני", אם היא מגורשת או לא.⁽⁴⁾

ועתה מברורת הגמרא, שלפי ביאורו של רבינא, בהכרח, מתניתין, משנתנו, שנחלקו בה רבי אליעזר ורbenן באומר הרוי את מגורשת חוות מפולוני, אם זה גט כשר או לא, **דלא כי האי תנא הווא!** לא כמו שניינו בבריתא —

דתניתיא: אמר רבי יוסי ברבי יהודה:

לא נחלקו רבי אליעזר וחכמים על המגראש את אשתו ואמר לה בשעת מסירת gett "הרי את מותרת לכל אדם חוות מפולוני", שאינה מגורשת. כי גם רבי אליעזר מודה שהget פסול.

על מה נחלקו רבי אליעזר וחכמים —

על המגראש את אשתו ואמר לה "הרי את מותרת לכל אדם על מנת שלא תינשי לפולוני",

פב-ב **שרבי אליעזר** מתייר אותה לכל אדם, חוות מאותו האיש. וחכמים אופרים אותה להינsha לכל אדם, כיוון שזה גט פסול.

אבל באומר לה "הרי את מותרת לכל אדם חוות מפולוני", قولוי עלמא מודים שזה גט פסול.

4. ונחלקו הראשונים בכיוור מסקנת הגמרא. דעת הר"ף הרמב"ם והרא"ש והר"ן והתוס'